

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/178/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814206408
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7814206408.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Agnesou Hvastovou, v právnej veci žalobkyne: U. H., T.. XX. XX. XXXX, H. R. XX, XXX XX R., zastúpená JUDr. Hedviga Gallová, advokátka Čučmianska dlhá 45, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: B. Y., T.. XX. XX. XXXX, H. M. H. XX, XXX XX M. H., zastúpený JUDr. Ladislav Csákó, advokát Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, o náhradu škody s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobkyňi 944,- € titulom bolestného a 350,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu o zaplatenie 1.106,33 € titulom trov splnomocneného zástupcu poškodenej a 350,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy z a m i e t a .

III. Súd náhradu trov stranám sporu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala zaplatenia 944,- € titulom náhrady škody na zdraví - náhrady bolestného, sumy 1.106,33 € titulom náhrady škody - trov splnomocneného zástupcu poškodenej v trestnom konaní, sumy 700,- € titulom náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania od žalovaného.

2. Žalobkyňa žalobu odôvodnila nasledovne:

3. Žalovaný bol rozhodnutím Okresného úradu Rožňava, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 17. 12. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 05. 02. 2014 uznaným vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 25. 02. XXXX v čase okolo XX.XX hod., pred rodinným domom číslo XX v obci M. úmyselne narušil občianske spolunažívanie ublížením na zdraví U. H., ktorú fyzicky napadol takým spôsobom, že ju udral päťou do oblasti tváre - pravého oka, následkom čoho spadla na zem, pričom jej spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v pravo, v pravej okolo očnicovej oblasti s krvnou podliatinou, otras mozgu a pomliaždenie ľavého ramena, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 21 dní. Rozhodnutiu Okresného úradu v Rožňave predchádzalo prípravné konanie a aj konanie pred súdom sp. zn. 1T/46/2013 Okresného súdu Rožňava, v ktorom súdny znalec stanovil v znaleckom posudku bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia na 60 bodov, čo činí sumu 944,- €. Žalobkyňa, ako poškodenej, si uplatnila v trestnom konaní aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 700,- € titulom zhoršenia jej psychického stavu, následkom traumatizujúceho zážitku, na základe čoho musela vyhľadať pomoc klinického psychológa a opakovane absolvovať terapiu. Uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn. 1T/46/2013 - 234 zo dňa 24. 06. 2013 bola poškodenej s nárokom na náhradu škody odkázaná na konanie vo veciach občianskoprávných.

4. Nárok na náhradu škody - nákladov súvisiacich s pribratím splnomocneného zástupcu poškodenej v trestnom konaní v sume 1.106,33 € odôvodnila tým, že vychádzajúc zo zásady, že ak poškodený splnomocnil svojim zastupovaním advokáta, trovy s tým spojené treba spravidla posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní. Trovy poškodeného sa priznávajú podľa advokátskej tarify § 9 a nasledujúcich vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb pre občianske súdne konania, analogicky podľa § 47 ods. 6 a § 553 ods. 3 Trestného poriadku.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 30. 11. 2015 uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Popieral, že by žalobkyňu spôsobil zranenia, ktorých odškodnenia sa domáha. Potvrdil, že bol právoplatne uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49/1d zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch na skutkovom základe uvedenom v rozhodnutí priestupkového orgánu, avšak na strane druhej neboli objektivizované zranenia žalobkyne a tým nebol ustálený ani rozsah výšky škody, ktorú mala utpieť, preto v priestupkovom konaní nebola mu uložená povinnosť nahraďiť žalobkyňu škodu. Poukázal na ustanovenie § 135 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, previnenie alebo priestupok a kto ho spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave. Nie je však viazaný v zmysle § 135 ods. 1 pokiaľ ide o rozhodnutie o výške škody. Uviedol, že už v trestnom konaní vznikli vážne pochybnosti o tom, či žalobkyňa utrpela zranenia, ktoré popisovala, či naozaj utrpela aj otras mozgu. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že práve toto jej údajné zranenie malo byť najzávažnejším zranením a práve s týmto zranením je spojená najväčšia a aj jediná položka odškodnenia tak, ako to bolo ustálené súdnym znalcom pribratým v trestnom konaní. V trestnom konaní bol vypočutý znalec a aj neurológovia, ktorí zhodne potvrdili, že žalobkyňa subjektívne udávala také klinické príznaky, ktoré je možné pripísať otrasu mozgu, ale tieto jej tvrdenia neboli objektivizované a zostali prakticky v nepotvrdenej rodine o to viac, že žalobkyňa pri svojich prvých ošetreniach a vyjadreniach ku konfliktu vôbec neuvádzala také ťažkosti, ktoré by nasvedčovali utrpenému otrasu mozgu. Žalobkyňa pri incidente, ku ktorému došlo medzi stranami sporu, sa nikdy nedostala do takej situácie, v ktorej by mohla utpieť otras mozgu a ani ho neutrpela. Je zdravotnou sestrou a preto následne, nie pri jej prvých vyjadreniach ku skutkovým okolnostiam, začala simulovať také subjektívne ťažkosti, ktoré môžu svedčiť pre otras mozgu. Sú to však len špekulácie a účelové tvrdenia z jej strany, aby žalovaný bol potrestaný a následne zaviazaný k náhrade škody. Je na žalobkyňu, aby preukázala, že utrpela otras mozgu.

6. K výške uplatnenému nároku žalobkyne z titulu náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol, že zo žaloby nie je zistiteľné prečo a z akých dôvodov sa domáha žalobkyňa náhrady nemajetkovej ujmy práve vo výške 700,- €. Tvrdil, že nespôsobil žalobkyňu žiadnu nemajetkovú ujmu, táto nebola ustálená ani vykonaným dokazovaním v trestnom konaní a žalobkyňa sa o nej nezmieňovala ani v trestnom konaní. Pokiaľ zhoršenie jej psychického stavu má preukazovať správa klinického psychológa, žalovaný namietal, že táto príloha žaloby mu nebola doručená a preto žiadal, aby tento listinný dôkaz mu bol dodatočne doručený. Namietal, že ku skutku malo dôjsť 25. 02. 2012, kým psychologická správa má byť zo dňa 25. 04. 2013, teda mala byť spracovaná po vyše jedného roka po skutku, krátko pred rozhodnutím trestného súdu dňa 24. 06. 2013 a preto žalovaný vyjadril presvedčenie o tom, že žalobkyňa pred psychologičkou nasimulovala zhoršenie svojho psychologického stavu tak, ako predtým nasimulovala aj údajný otras mozgu.

7. Žalovaný nesúhlasil ani s nárokom uplatneným žalobkyňou z titulu náhrady hotových nákladov súvisiacich s jej zastupovaním v trestnom konaní advokátom. Tvrdil, že žaloba v tejto časti nie je dôvodná. Namietal, že z podanej žaloby vôbec nevyplýva, že by žalobkyňa bola osobou, ktorej bol ustanovený zástupca z radov advokátov. Ustanovenie § 43 ods. 6 Trestného poriadku, o ktorý žalobkyňa opiera svoj nárok, má dopad len na takéto prípady. Pokiaľ žalobkyňa poukazuje na ustanovenie 553 odsek 3 Trestného poriadku, je potrebné dať do pozornosti aj ďalšie odseky citovanej právnej normy. Z § 553 ods. 1 Trestného poriadku nepochybne vyplýva, že trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania vrátane trov vykonávacieho konania znáša štát; neznáša však vlastné trovy obvineného, zúčastnenej osoby a poškodeného ani výdavky spojené so zvolením obhajcu a splnomocnenca. Štát však znáša trovy na povinnú obhajobu, ktoré vznikli obvinenému v dôsledku dovolania podaného ministrom spravodlivosti alebo generálnym prokurátorom. Z ustanovenia odseku 4 zase vyplýva, že zástupca z radov advokátov, ktorý bol ustanovený poškodenej podľa § 47 ods. 6 má voči štátu nárok na odmenu a náhradu podľa tarify určenej osobitným predpisom pre konanie v občianskoprávných veciach. Z vyššie uvedeného vyplýva, že pokiaľ žalobkyňu bol ustanovený zástupca z radov advokátov,

ten si má nárok na náhradu odmeny a hotových výdavkov voči štátu s tým, že o jej výške rozhodne orgán činný v trestnom konaní, ktorého rozhodnutím bolo skončené konanie postupom podľa § 353 ods. 4 Trestného poriadku. Z tohto dôvodu žalovaný tvrdil, že voči nemu sa žalobkyňa nedôvodne domáha náhrady nákladov v súvislosti s jej zastupovaním v trestnom konaní, namietal nedostatok svojej pasívnej legitímácie vo vzťahu k tomuto uplatnenému nároku a poukázal na to, že žalobkyňa v trestnom konaní nebola úspešná a tak jej nárok nemá oporu ani v zásade úspešnosti. V písomnom podaní zo dňa 18. 03. 2016 poukázal na to, že podľa § 557 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca. Z uvedeného vyplýva, že predpokladom toho, aby sa poškodenému priznalo právo na náhradu trov svojho zastúpenia v trestnom konaní splnomocnencom je jeho úspech v konaní, teda aby mu bolo aspoň sčasti priznané právo na náhradu škody. V danom prípade žalobkyňa v procesnom postavení poškodeného v trestnom konaní žiadne takéto právo priznané nebolo, teda v trestnom konaní ako poškodená nebola úspešná, preto ňou vynaložené trovy neboli účelné. Poukázal na to, že v zmysle zaužívanej súdnej praxe trovy poškodeného uvedené v 557 odsek 1 Trestného poriadku, nemožno považovať za škodu spôsobenú trestným činom a preto nie je možné sa domáhať náhrady týchto trov.

8. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania žalobou uplatnených nárokov s poukazom na ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobkyňa sa o všetkých skutočnostiach dozvedela okamžite pri spáchaní skutku, teda 25. 02. 2012 a od toho dňa začala plynúť dvojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 25. 02. 2014, pričom žalobkyňa žalobu o náhradu škody podala na súde až dňa 23. 06. 2014, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty. Z týchto dôvodov navrhoval, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. K vyjadreniu žalovaného žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 17. 02. 2016 uviedla, že s dôvodmi, ktoré žalovaný na svoju obranu uvádza, nesúhlasí a naďalej trvá na podanej žalobe. Uviedla, že z obsahu spisu sp. zn. 1T/46/2013 Okresného súdu Rožňava je nepochybné, že k protiprávnemu konaniu zo strany žalovaného došlo. V trestnom konaní bol podaný znalecký posudok znalcom I., ktorý uviedol, že otras mozgu sa môže prejaviť bezvedomím ihneď po úraze, ale môže sa prejaviť aj až na druhý deň a môže sa vyvíjať 4 až 5 dní. Pokiaľ ide o pomliaždenie mäkkých tkanív tváre v pravej okolo očnicovej oblasti s krvnou podliatinou, toto zranenie podľa znalca by si vyžadovalo dobu liečenia a práceneschopnosť 10 dní a keďže u žalobkyne výraznejší opuch tváre trval 4, 5 dní a išlo o podliatinu na viditeľnej časti tváre, v dôsledku čoho bola následne po dobu 10 dní obmedzovaná v spoločenskom styku a tak išlo o ujmu na zdraví v zmysle § 123 ods. 1 Trestného zákona. Vzhľadom na potrebnú dobu liečenia súd v trestnom konaní vyhodnotil závažnosť konania žalovaného ako nepatrnú, preto jeho konanie neposudzoval ako prečin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona, ale konanie žalovaného hodnotil ako priestupok, čo však neznamená, že by žalovaný žalobkyňu nespôsobil zranenia uvedené v žalobe. Je právne irelevantné, že v priestupkovom konaní sa dokazovanie nevykonalo, nakoľko o veci bolo rozhodnuté v skrátenej konaní, čo v žiadnom prípade nevylučuje uplatnenie predmetného žalobného nároku žalobkyne. Žalobou uplatnené nároky sú samostatné nároky, pričom zmyslom náhrady za bolesť je poskytnúť peňažnú náhradu za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby, pričom tieto náhrady nezahŕňajú v sebe ujmu, ktorá sa premieňa do osobnostnej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti. Žalobkyňa si uplatnila aj náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú odôvodnila zhoršeným psychickým stavom, v dôsledku traumatizujúceho zážitku so žalovaným a ktorú náhradu stanovila sumou 700,- €. Ďalší nárok náhradu nákladov splnomocneného zástupcu poškodenej v trestnom konaní si žalobkyňa uplatnila z titulu náhrady škody a splnomocnená zástupkyňa žalobkyne výšku tohto nároku vyčíslila vychádzajúc z ustanovenia § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v platnom znení.

10. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného žalobkyňa uviedla, že v danom prípade premlčacia lehota nezačala plynúť dňom 25. 02. 2012, pretože žalovaný bol za vyššie uvedený skutok uznaný vinným až rozhodnutím zo dňa 17. 12. 2013, o výške škody - bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia sa žalobkyňa dozvedela až zo znaleckého posudku podaného v trestnom konaní a náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje až po absolvovaní návštev v klinicko-psychologickej ambulancii I. D. R.. Uviedla, že premlčacia lehota v danom prípade je trojročná.

11. Žalobkyňa počas celého konania trvala na podanej žalobe.

12. V ústnom vyjadrení uviedla, že bolestné vo výške 944,- € žiadala priznať vychádzajúc z právoplatného rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní, v ktorom sa konštatuje, že protiprávnemu konaniu tam popisovaného zo strany žalovaného došlo, v príčinnej súvislosti s ktorým utrpela zranenia popisované v znaleckom posudku č. 65/2012 podaného znalcom I.. S. R., X.. Žalovaný svojim konaním jej spôsobil škodu na zdraví, ktorého výška bola vyčíslená hodnotením bolestného podaného v rámci znaleckého posudku I.. S. R., X.. podaného v trestnom konaní (v prípravnom konaní). Žalobkyňa nesúhlasila so vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného. Tvrdila, že dvojročná subjektívna premlčacia lehota ohľadom nároku na bolestné začala plynúť odo dňa nasledujúceho, ako sa dozvedela o výške škody z obsahu znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní doručeného jej právnej zástupkyňi, ktorá ju s obsahom posudku oboznámila.

13. Žalobkyňa uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnila tým, že žalovaný v dôsledku protiprávnym konaním zasiahol nielen do jej telesnej integrity ale aj do jej osobnostných práv, práva na ochranu zdravia a ľudskej dôstojnosti. Uviedla, že v dôsledku konania žalovaného mala modriny na tvári, na ramene, ktoré modriny boli viditeľné asi do jedného mesiaca. Bála sa chodiť medzi ľuďmi a mala pocit hanby. V dôsledku toho, že ju žalovaný napadol, následne mala strach stretávať sa s ním. Bála sa, že žalovaný znovu je napadne. V noci nevedela spať, preto užívala lieky na na bylinkovej báze s názvom Persen. Po prepustení z hospitalizácie v nepravidelných intervaloch, trikrát navštívila psychologickú ambulanciu C.. R.. Tvrdila, že od incidentu, ku ktorému došlo 25. 02. 2012, v dôsledku ktorého utrpela zranenia, žalovaný sa jej žiadnym spôsobom neospravedlnil. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného uviedla, že s ňou nesúhlasí, pretože nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je premlčaný.

14. K uplatnenému nároku z titulu náhrady trov splnomocneného zástupcu poškodenej v trestnom konaní uviedla, že trovy splnomocneného zástupcu poškodenej v trestnom konaní žiada priznať v občianskoprávnom konaní z titulu náhrady škody. Ide o priame náklady súvisiace so zastupovaním poškodenej v trestnom konaní. Vyčíslenie vzniknutých trov predložila jej právna zástupkyňa do súdneho spisu 1T/46/2013 a predložila ho aj v prjednávannej veci. Ide o vyčíslenie trov splnomocneného zástupcu poškodenej zo dňa 03. 06. 2013, v súdnom konaní sp. zn. 1T/46/2013, ktoré boli celkovo vyúčtované v sume 968,36 eur a k tomuto vyčísleniu trov na hlavnom pojednávaní dňa 24. 06. 2013 predložila právna zástupkyňa žalobkyne (v trestnom konaní splnomocnená zástupkyňa poškodenej) ešte ďalšie vyúčtovanie, ktorými sa domáhala priznania odmeny za účasť na hlavnom pojednávaní dňa 03. 06. 2013 a 24. 06. 2013. Takto celkové trovy právneho zastupovania poškodenej v trestnom konaní boli vyčíslené sumou 1.106,33 €, náhradu ktorých nákladov si uplatňuje v tomto konaní. Potvrdila, že svojej právnej zástupkyňi zaplatila na základe ich dohody dvakrát 500,- € na náklady zastupovania v trestnom konaní. Prvýkrát jej zaplatila sumu 500,- € 13. 03. 2012 v kancelárii právnej zástupkyne a žiadala ju, aby žalobkyňu zastupovala v trestnom konaní. Druhýkrát tiež zaplatila sumu 500,- € v kancelárii svojej právnej zástupkyne a v tom čase trestné konanie ešte nebolo skončené. Vyššie uvedené zálohové platby zaplatila z vlastných peňazí. O zaplatení zálohy na právne zastupovanie v trestnom konaní predložila príjmové pokladničné doklady zo dňa 13. 03. 2012 a zo dňa 13. 12. 2012. Nesúhlasila s námietkou premlčania tohto nároku vznesenou žalovaným. Trvala na tom, že aj tento nárok bol uplatnený riadne a včas, teda nie je premlčaný.

15. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. V ústnom vyjadrení trval na obsahu písomných vyjadrení podaných k žalobe. Žalobu považoval za nedôvodnú. Trval na námietke premlčania ohľadom všetkých žalobkyňou uplatnených nárokov. Uviedol, že z vykonaného dokazovania v trestnom konaní a následne aj z rozhodnutia o priestupku vyplýva, že žalovaný síce spôsobil žalobkyňi nejakú škodu, avšak výška škody nebola preukázaná ani v trestnom konaní, a nekonalo sa o nej ani v priestupkovom konaní. Žalovaný v trestnom konaní bol obžalovaný z trestného činu ublíženia na zdraví, čo predpokladá, že poškodená mala byť práceneschopná viac ako 7 dní, dokonca z obsahu obžaloby vyplýva, že poškodená mala byť práceneschopná 21 dní, ktoré skutkové tvrdenie obžaloby je neprijateľné tvrdenie. Uviedol, že žalobkyňa opiera svoj nárok na náhradu bolestného o znalecký posudok vyhotovený I. v trestnom konaní. Súdny znalec v trestnom konaní (v prípravnom konaní) bol požiadaný orgánmi činnými v trestnom konaní o vypracovanie znaleckého posudku a znalec mal ohodnocovať to, aké zranenia mala žalobkyňa utpieť, ale nie tie, ktoré žalobkyňa v skutočnosti utrpela. Znalec vo svojom posudku iba teoreticky uvádzal aké zranenia sa mohli u žalobkyne prejaviť, avšak povinnosťou žalobkyne je preukázať, aké zranenia v skutočnosti utrpela v príčinnej súvislosti s konfliktom ku ktorému došlo medzi stranami sporu dňa 25. 02. 2012. V tejto súvislosti poukázal hlavne na to, že žalobkyňa pri prvotnom lekárskom ošetrení neuvádzala

príznaky, ktoré by nasvedčovali tomu, že by mala utrpieť aj otras mozgu. Nevyplýva to z lekárskej správy z prvotného ošetrenia žalobkyne. Teda týmto nepovažoval za preukázané, že by na strane žalobkyne došlo k otrasu mozgu ľahkého stupňa, ktoré v znaleckom posudku I.. R. je ohodnotené ako najzávažnejšia položka s najvyšším počtom bodov. To, že u žalobkyne došlo k otrasu mozgu v dôsledku jej napadnutia zo strany žalovaného, nevyplýva ani z výpovedí lekára, neurológa I.. H., ktorý bol vypočutý v trestnom konaní. Žalobkyňa mala utrpieť zranenia dňa 25. 02. 2012, teda v tento deň došlo ku konfliktu medzi účastníkmi konania, avšak I.. M. - neurológ, vo svojej výpovedi v trestnom konaní uvádzala, že žalobkyňa závraty a bolesti hlavy udala až dňa 05. 03. 2012. Takisto v trestnom konaní bol vypočutý I.. H. - neurológ, ktorý sa vyjadroval o tom, že žalobkyňa mohla utrpieť otras mozgu, čím nebolo preukázané, že otras mozgu aj utrpela. Na základe týchto skutočností žalovaný spochybňoval výšku škody, ktorá skutočne vznikla žalobkyne a ktorú si uplatňuje z titulu bolestného. Žalovaný potvrdil, že k nehode medzi účastníkmi konania došlo. Nebola to jediná nehoda, predchádzali tomu aj iné nehody. Tieto nehody medzi účastníkmi konania vznikali potom, ako prerušili spolužitie a išlo o nehody súvisiace so starostlivosťou o ich spoločné dieťa. Navrhoval, aby v prípade, že by súd žalobkyne priznal náhradu škody, aby zohľadnil aj spoluzavinenie poškodenej a jej spoluúčasť na vzniknutej škode, v dôsledku jej správania sa voči žalovanému.

16. Ďalší uplatnený nárok z titulu náhrady nemajetkovej ujmy žalovaný neuznával. Tvrdil, že nie je daný základ tohto nároku a nie je dôvodná ani uplatňovaná výška. Tvrdil, že žalobkyňu neudrel a preto nemá sa jej za čo ospravedlniť.

17. Ohľadom nároku žalobkyne na náhradu škody z titulu náhrady trov splnomocneného zástupcu žalobkyne, ako poškodenej v trestnom konaní poukázal na obsah písomných vyjadrení podaných k žalobe. Namietal, že tento nárok nie je možné v občiansko-súdnom konaní zákonne prisúdiť žalobkyne.

18. Súd sa oboznámil s obsahom vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia Policajného zboru Štítnik č. ČVS: ORP-212/ŠT-RV-2012, ktorého súčasťou je znalecký posudok č. 65/2012 (čl. 23 až 53 vyšetrovacieho spisu), plnomocenstvo na zastupovanie U.j, ako poškodenej v trestnom konaní zo dňa 13. 03. 2012 (čl. 60 vyšetrovacieho spisu), zápisnica o výsluchu svedka - poškodenej U.j (čl. 97 až 107 vyšetrovacieho spisu, zápisnica o výsluchu obvineného B. (čl. 89 až 95 vyšetrovacieho spisu).

19. Z uznesenia Obvodného oddelenia Policajného zboru Štítnik, sp. zn. ČVS: ORP-212/ŠT-RV-2012 zo dňa 07. 05. 2012 vyplýva, že v prípravnom konaní bol pribratý znalec z odboru zdravotníctvo, farmácia - odvetvie chirurgia I., ktorému bolo uložené podať znalecký posudok, posúdiť a zodpovedať v uznesení položené otázky.

20. Zo záverov znaleckého posudku I.. S. R., X., znalca v odbore zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, č. 65/2012 zo dňa 23. 05. 2012 vyplýva, že znalec na otázku č. 1 položenú vo vyššie uvedenom uznesení o nariadení znaleckého dokazovania, aby popísal presný opis zranení, ktoré dňa 25. 02. 2012 v čase okolo 15.00 hod. utrpela poškodenej U. H., T.. XX. XX. XXXX, pritom ako ju mal napadnúť jej bývalý druh B. Y., T.. XX. XX. XXXX, uviedol, že vychádzajúc z obsahu zdravotníckej dokumentácie ale aj kontrolného vyšetrenia poškodenej, poškodenej pri úraze dňa 25. 02. 2012 utrpela tieto poranenia:

pomliaždenie mäkkých tkanív tváre vpravo, v pravej okolo očnicovej oblasti s krvnou podliatinou, otras mozgu ľahkého stupňa, pomliaždenie ľavého ramena.

21. Všetky vyššie uvedené poranenia sú z medicínskeho hľadiska poraneniami ľahkými.

22. Na otázku číslo 2 uvedenú v uznesení o nariadení znaleckého dokazovania, aby znalec uviedol mechanizmus vzniku týchto zranení u poškodenej, ich charakter a následky, či tieto zranenia mohli byť spôsobené tak, ako to vo svojej výpovedi poškodenej uvádza, znalec uviedol:

23. Na základe zdravotníckej dokumentácie a výpovedí poškodenej je možné uviesť, že pomliaždenie mäkkých tkanív tváre vpravo, v pravej okolo očnicovej oblasti s krvnou podliatinou, vzniklo jedným pôsobením násillia, najpravdepodobnejšie úderom pästou do oblasti pravej strany tváre, do oblasti pravej očnice, silou strednej intenzity. Otras mozgu ľahkého stupňa mohol spôsobiť ten úder do oblasti pravej strany tváre, ktorý spôsobil pomliaždeniny v pravej okolo očnicovej oblasti ale vznik otrasu mozgu mohol

spôsobiť pád a náraz časťou hlavy na zem. Na vznik otrasu mozgu však stačil už jeden náraz do oblasti tváre alebo hlavy, silou strednej intenzity. Pomliaždenie ľavého ramena mohlo vzniknúť v prípade poškodenej, nárazom ľavým ramenom na zem alebo nejaký predmet ale mohlo vzniknúť i kopnutím, keď poškodená ležala na zemi. Sila, ktoré toto poranenie spôsobila, bola na rozhraní menšej a strednej intenzity.

24. Znalec k dobe liečenia a práceneschopnosti pre ľahký otras mozgu sa vyjadril tak, že mala trvať od 25. 02. 2012 do 16. 03. 2012, t. j. 21 dní. Ostatné poranenia, pomliaždenie pravej strany tváre v pravej okolo očnicovej oblasti s krvnou podliatinou by si vyžadovali dobu liečenia a práceneschopnosti 10 dní a pomliaždenie ľavého ramena 5 dní. Zranenia u poškodenej nezanechali a ani nezanechajú žiadne trvalé následky. Znalec stanovil bodové ohodnotenie bolestného na 60 bodov, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 944,- €.

25. Z plnomocenstva daného U. H., T.. XX. XX. XXXX advokátke JUDr. Hedvige Gallovej vyplýva, že išlo o plnomocenstvo dané na zastupovanie poškodenej v trestnom konaní. Plnomocenstvo je zo dňa 13. 03. 2012.

26. Zo spisu 1T/46/2013 Okresného súdu Rožňava vyplýva, že uznesením zo dňa 24. 06. 2013 súd podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného B. Y., T.. XX. XX. XXXX, stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, postúpil na prejednanie a rozhodnutie Obvodnému úradu v Rožňave. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že súd dospel k záveru, že závažnosť konania obžalovaného je nepatrná a preto jeho konanie neposudzoval ako prečin ublíženia na zdraví v zmysle § 156 ods. 1 Trestného zákona, ale konanie obžalovaného by bolo možné hodnotiť ako priestupok vzhľadom na spôsob vykonania zranenia poškodenej, jeho následky, okolnosti, za ktorých ku zraneniu došlo, mieru zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku - k jeho násilnému konaniu došlo v čase, keď poškodená sa snažila zmocniť dcéry a pritom obžalovaný mal dcéru u seba oprávnené. Súd poškodených s nárokom na náhradu škody odkázal na konanie vo veciach občianskoprávných v zmysle § 288 ods. 3 Trestného poriadku.

27. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/304/2011 zo dňa 08. 11. 2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 17. 01. 2012 súd zistil, že súd v zmysle tohto rozsudku maloletú G. Y., T.. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky U. H., T.. XX. XX. XXXX, otca B. Y., T.. XX. XX. XXXX zaviazal platiť výživné na maloletú dcéru a upravil styky otca s maloletou dcérou tak, že otec mal možnosť sa s maloletou stykať každý týždeň v mesiaci v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. v prítomnosti matky s tým, že otec vždy o 15.00 hod. maloletú prevezme od matky v jej byte a o 18.00 hod. maloletú matke na tom istom mieste odovzdá. Súd uložil matke povinnosť maloletú na styk s otcom riadne pripraviť, byť prítomná počas stykov otca s maloletou a maloletú otcovi na styk odovzdať a prevziať ju od otca v stanovený čas a na stanovenom mieste.

28. Z právoplatného rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 7P/85/2012 zo dňa 19. 11. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. 07. 2014 sp. zn. 8CoP/46/2014, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, vyplýva, že Okresný súd Rožňava návrh matky o zákaze styku otca s maloletou dcérou a návrh otca na zmenu úpravy stykov s maloletou dcérou zamietol. Rozsudok sp. zn. 7P/85/2012 nadobudol právoplatnosť 09. 09. 2014.

29. Z rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydaného Okresným úradom Rožňava, odbor všeobecnej vnútornej správy sp. zn. OU-RV-OVVS-2013/03570 zo dňa 17. 12. 2013 vyplýva, že žalovaný - B. Y., bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil tým, že dňa 25. 02. 2012 v čase okolo 15.00 pred rodinným domom č. XX v obci M. úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví U. H., T.. XX. XX. XXXX, H. R. XX, ktorú po predchádzajúcej hádke fyzicky napadol takým spôsobom, že ju udrel päťou do oblasti tváre - pravého oka, následkom čoho spadla na zem, pričom jej spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív tváre vpravo, v pravej okolo očnicovej oblasti s krvnou podliatinou, otras mozgu ľahkého stupňa a pomliaždenie ľavého ramena, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia spojenú s práceneschopnosťou v trvaní 21 dní. Týmto úmyselným konaním naplnil povinné znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu a za spáchaný priestupok žalovanému bola uložená pokuta vo výške 33,- €. Rozkaz o uložení sankcie za priestupok nadobudol právoplatnosť 05. 02. 2014.

30. V zmysle § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

31. Vychádzajúc z ustanovenie § 193 CSP a právoplatného rozkazu o uložení sankcie za priestupok vydaného Okresným úradom Rožňava, odbor všeobecnej vnútornej správy sp. zn. OU-RV-OVVS-2013/03570 zo dňa 17. 12. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 05. 02. 2014, súd v prejednávanej veci vychádzal z toho, že skutok popísaný v právoplatnom rozhodnutí o prejednaní priestupku sa stal tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

32. V zmysle 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

33. V zmysle 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

34. Oboznámením sa s obsahom trestného spisu sp. zn 1T/46/2013 Okresného súdu Rožňava súd zistil, že poškodená pri prvom výsluchu v rámci prípravného konania dňa 20.04.2012 uviedla, že sa pripája k trestnému konaniu ako poškodená v zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku. Znalecký posudok, ktorý obsahuje aj vyčíslenie bodového ohodnotenia bolestného aj jeho výšku vo finančnom vyjadrení je zo dňa 23. 05. 2013. Doklad o doručení tohto znaleckého posudku právnej zástupkyňi poškodenej vo vyšetrovacom spise sa nenachádza, preto súd vychádzal z toho, že premlčacia ohľadom nároku na bolestné začala plynúť najskôr dňa 24. 05. 2012, nasledujúci deň po vypracovaní posudku o bolestnom. Žalobkyňa všetky nároky na náhradu škody uplatnené v prejednávanej veci vyčíslila písomným podaním doručeným súdu dňa 30. 05. 2013 (čl. 200 spisu 1T/46/2013 Okresného súdu Rožňava), pred prvým pojednávaním v tejto trestnej veci. Uznesením Okresného súdu Rožňava sp. zn 1T/46/2013 zo dňa 24. 06. 2013 trestná vec bola postúpená na prejednanie a rozhodnutie Obvodnému úradu Rožňava. Rozhodnutie vydané v priestupkovom konaní nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 02. 2014. Vzhľadom na to, že nárok na náhradu škody na zdraví - bolestného bol uplatnený dňa 30. 05. 2013 v adhéznom konaní, týmto dňom došlo k prerušeniu plynutia dvojročnej premlčacej lehoty až do právoplatného skončenia priestupkového konania, do dňa 05. 02. 2014. Žalobkyňa žalobu o náhradu škody v občianskoprávnom konaní podala dňa 23. 06. 2014, teda pred uplynutím dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá začala plynúť odo dňa , keď sa žalobkyňa dozvedela o výške škody na zdraví - bolestnom zo znaleckého posudku I.. R., ktorý je zo dňa 23.05.2012, preto nárok na bolestné nie je premlčaný v zmysle § 106 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

35. V zmysle § 444 Občianskeho zákonníka, pri škode na zdraví sa jednorázove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

36. Závermi znaleckého dokazovania vykonaného v trestnom konaní znalcom I.. S. R. X.. súd považoval za preukázané, že žalobkyňu v príčinnej súvislosti so správaním sa žalovaného dňa 25.02.2012 voči žalobkyňi utrpela zranenia , ktoré znalec v znaleckom posudku uviedol na základe preštudovania zdravotnej dokumentácie žalobkyne, a kontrolného vyšetrenia žalobkyne, teda že utrpela aj otras mozgu ľahkého stupňa, ktorý bol diagnostikovaný u žalobkyne na základe subjektívnych ťažkostí ňou udávaných, avšak potvrdený aj neurologickým vyšetrením žalobkyne I.. M.. Výsluchom znalca na pojednávaní v trestnej veci bolo zistené, že príznaky otrasu mozgu môžu absentovať bezprostredne po úraze a môžu sa prejavovať v priebehu do 4-5 dní po úraze. Otras mozgu je funkčná porúch mozgu, ktorá sa nedá znázorniť zobrazovacou metódou RTG, magnetickou rezonanciou. V prípade žalobkyne boli použité všetky vyšetrovacie metódy, bolo realizované anamnestické vyšetrenie pamäte, reflexov, neurologické a traumatologické vyšetrenie, ktoré sú popísané v lekárskych správach. Otras mozgu bol v danom prípade zistený anamnesticky, klinickým vyšetrením a vyšetrením reflexov. Znalec v bode 2. záveru písomného znaleckého posudku popísal mechanizmus vzniku otrasu mozgu u žalobkyne

a uviedol, že na jeho vznik stačil už jeden náraz do oblasti tváre alebo hlavy silou strednej intenzity. I.. M.Á. bola vypočutá v trestnom konaní ako svedkyňa, ktorá uviedla, že u žalobkyni dňa 12.03.2012 realizovala neurologické vyšetrenie, Stotožnila sa s obsahom prepúšťacej správy, v ktorej bolo konštatované utrpenie otrasu mozgu u žalobkyne. V čase vyšetrenia u žalobkyne pretrvával vstrebajúci sa hematóm pravého oka. Svedok I.. H., vypočutý v trestnom konaní, neurológ, ktorý vyšetroval žalobkyňu nevytlúčil utrpenie otrasu mozgu ľahkého stupňa u žalobkyne.

37. Súd v konaní považoval za preukázané, že k skutku popísaného v právoplatnom rozhodnutí o prejednaní priestupku došlo, teda, že žalovaný protiprávnym konaním spôsobil zranenia žalobkyni, ktoré znalec v znaleckom posudku popísal. Vychádzajúc z vyjadrenie znalca, že na vznik otrasu mozgu u žalobkyne stačil už jeden náraz do oblasti tváre alebo hlavy silou strednej intenzity súd dospel k záveru, že protiprávnym konaním žalovaného bol spôsobený aj otras mozgu žalobkyni, tak ako to vyplýva zo záverov znaleckého posudku I.. R.. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že znalec v tomto posudku posudzoval zranenia, ktoré žalobkyňa mohla utrpieť. Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že znalec dospel k záveru, že žalobkyňa zranenia tam uvedené v skutočnosti utrpela. Výška bolestného bola určená v znaleckom posudku počtom bodov 60, pričom hodnota jedného bodu pre rok 2012 bola stanovená sumou 15, 72 Eur v zmysle § 5 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 944,- Eur. Vychádzajúc z obsahu tohto znaleckého posudku a po zistení, že sú splnené predpoklady zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví vzniknutej žalobkyni, súd náhradu bolestného žalobkyni priznal a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni z titulu bolestného sumu 944,- Eur.

38. Predmetom konania bola aj náhrada nemajetkovej ujmy žiadaná v sume 700,- Eur.

39. V prípade žalobou uplatneného nároku - náhrady nemajetkovej ujmy premlčacia lehota je trojročná v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu v trestnom konaní dňa 30.05.2013 si uplatnila v adhéznom konaní aj tento nárok a žalobu podala dňa 13.06.2014, teda nárok si uplatnila pred uplynutím premlčacej lehoty, preto nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je premlčaný.

40. V zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

41. V zmysle § 13 Občianskeho zákonníka,

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

42. Ako základné hodnoty osobnosti každej fyzickej osoby uvádza Občiansky zákonník v §-e 11 výslovne život, zdravie a tým i telo (čl. 2 ods. 1 Ústavy SR, čl. 6. ods. 1 Listiny základných ľudských práv a slobôd, čl. 2 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd), označované ako práva na telesnú integritu a jej nedotknuteľnosť. Telo človeka tvorí integrálnu súčasť jeho osobnosti ako právneho subjektu. Osobnosť každej fyzickej osoby je teda vytváraná jednotou jej zložky morálnej a telesnej. Preto je právo na telesnú integritu uznávané za jednu z najvýznamnejších čiastkových práv, ktoré tvoria súčasť občiansko-právnej ochrany osobnosti ako celku. To platí aj na právnu úpravu, ktorá podľa ust. § 11 OZ právo na život a zdravie výslovne prehlasuje za súčasť širšieho práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Z toho potom vyplýva i právo na telesnú integritu (život a zdravie) ako súčasť jednotného všeobecného osobnostného práva (§ 11 OZ), ktoré je svojou povahou subjektívnym občianskym právom so všetkými uvedenými pojmovými znakmi. Prostriedky občiansko-právnej ochrany (§ 13 a nasl. OZ) pre

fyzické osoby prichádzajú do úvahy, pokiaľ hrozí alebo je spôsobená ujma v osobnostnej nemajetkovej sfére.

43. Základnými predpokladmi pre vznik práva na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ust. § 13 ods. 2 a 3 OZ je protiprávny zásah do osobnostných práv fyzickej osoby, zníženie dôstojnosti a vážnosti fyzickej osoby v značnej miere a príčinná súvislosť medzi protiprávnym zásahom do osobnostnej sféry a znížením najmä dôstojnosti a vážnosti fyzickej osoby v spoločnosti.

44. Finančné zadosťučinenie za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti je možné priznať, ak nebude postačujúce morálne zadosťučinenie a ak došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby, či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. O zníženie dôstojnosti fyzickej osoby, či jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere i dovtedy, pokiaľ ujmu vzniknutú v osobnostnej sfére fyzická osoba, vzhľadom k povahe, intenzite, trvaniu, rozsahu a šírke okruhu pôsobenia nepriaznivého následku, pociťuje a prežíva ako závažnú.

45. V danom prípade výsluchom strán sporu bolo preukázané, že žalovaný sa za skutok, za ktorý bol uznaný vinným v rozhodnutí o prejednaní priestupku sa žalobkyni žiadnym spôsobom neospravedlnil. Skutok sa stal v čase realizácie právoplatným rozsudkom súdu určeného styku otca s maloletou dcérou, ktorý styk sa mal realizovať za účasti matky, vzhľadom na vek dieťaťa. To, že medzi rodičmi maloletého dieťaťa došlo k nehode o mieste a spôsobe realizácie styku otca s dieťaťom neoprávňovalo žalovaného vzniknutú konfliktnú situáciu riešiť fyzickým útokom na žalobkyňu. Žalobkyňa utrpela zranenia, ktoré popísal znalec. Jedným z viditeľných zranení bol hematóm na tvári žalobkyne, ktorý bol viditeľný minimálne dva týždne, v dôsledku čoho bola žalobkyňa obmedzovaná v spoločenskom styku. Okrem toho, útok zo strany žalovaného v nej vyvolal pocit strachu a strachu z budúcich stretnutí so žalovaným, pocit hanby a poníženia.

46. Fyzický útok je potrebné hodnotiť ako protiprávny zásah do osobnostných práv žalobkyne vyvolávajúci zníženie jej dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, preto aj keď znalec hodnotil vzniknuté zranenie žalobkyne z medicínskeho hľadiska, ako zranenia ľahké, súd dospel k záveru, že uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný.

47. Platná právna úprava neustanovuje rozsah (výšku) peňažného zadosťučinenia. Výšku náhrady nemajetkovej ujmy určuje súd, pričom výška peňažného zadosťučinenia musí byť primeraná, avšak je predmetom voľnej úvahy súdu. Rozhodujúcimi kritériami pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

48. Pri rozhodovaní o nároku navrhovateľa v I. rade o priznanie nemajetkovej ujmy pre zásah do práva žalobkyne na ochranu zdravia a fyzickej integrity zo strany žalovaného súd vychádzal z vykonaného dokazovania, z okolností prípadu, z ktorých vyplýva, že v dôsledku fyzického útoku žalovaného na žalobkyňu, ako spôsobu riešenia nezhôd pri realizácii styku otca s maloletým dieťaťom za účasti matky, došlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobkyne, nakoľko fyzický útok je neoprávneným zásahom do fyzickej integrity žalobkyne, aj keď v dôsledku protiprávneho konania žalovaného žalobkyňa utrpela zranenia, ktoré z medicínskeho hľadiska sú považované za ľahké zranenia, avšak vyvolali v žalobkyni pocit strachu, úzkosti a poníženia. Z týchto dôvodov súd považoval za primerané zadosťučinenie sumu 350 Eur a v prevyšujúcej časti žalobu o priznanie náhrady nemajetkovej ujmy zamietol.

49. Nárok na náhradu škody - trov zastúpenia splnomocneného zástupcu žalobkyne v trestnom konaní bol uplatnený 30.05.2013, pred rozhodnutím súdu o postúpení trestnej veci, preto ani tento nárok uplatňovaný v prejednávanej veci z titulu náhrady škody nemožno považovať za premlčaný, už aj vzhľadom na to, že v trestnom konaní o tomto nároku nebolo zatiaľ rozhodnuté.

50. V zmysle § 420 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

51. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa ustanovenia § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka je protiprávny úkon, t. j. konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym

právom (s právnym poriadkom), ďalej existencia škody (majetková ujma) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody. Zavinenie sa predpokladá.

52. Náklady vzniknuté poškodenému v súvislosti s trestným konaním sú samostatným špecifickým inštitútom (majetkovou ujmu sui generis), ktorý netvorí súčasť škody spôsobenej trestným činom (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 28.08.2014, sp. zn. 6 Tdo 992/2014).

53. V zmysle § 46 ods. 1 Trestného poriadku v platnom znení ku dňu vzniku škody poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom.

54. V zmysle § 46 ods. 3 Trestného poriadku v platnom znení ku dňu vzniku škody poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

55. V zmysle § 53 ods. 1 prvej vety Trestného poriadku v platnom znení ku dňu vzniku škody:

(1) Zúčastnená osoba a poškodený sa môžu dať zastupovať splnomocnencom.

56. V zmysle § 557 Trestného poriadku v platnom znení ku dňu vzniku škody:

(1) Ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca.

(2) Súd môže podľa okolností prípadu rozhodnúť na návrh poškodeného o tom, že odsúdenému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému celé trovy alebo ich časť, ktoré súvisia s účasťou poškodeného v trestnom konaní, a to aj v prípade, ak poškodenému nebol priznaný nárok na náhradu škody ani sčasti.

57. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že v trestnom konaní - v prípravnom konaní poškodená - U. H., splnomocnila advokátku JUDr. Hedvigu Gallovú na svoje zastupovanie ako poškodenej v trestnom konaní, teda splnomocnená zástupkyňa poškodenej poškodenú zastupovala na základe splnomocnenia zo dňa 13. 03. 2012, teda v danom prípade zástupca z radov advokátov poškodenej nebol ustanovený v zmysle 47 ods. 6 Trestného poriadku.

58. Ak poškodený splnomocnil svojím zastupovaním advokáta, trovy s tým spojené treba spravidla posudzovať ako trovy potrebné na účelné uplatnenie nároku poškodeného na náhradu škody v adhéznom konaní, avšak trovy treba priznať podľa advokátskej tarify (pozri § 9 a nasl. vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách o náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) pre občianske súdne konania (anal. § 47 ods. 6 a § 553 ods. 3).

59. Ustanovenie § 557 ods. 1 Trestného poriadku umožňuje, aby bol poškodený uspokojený v trestnom konaní aj pokiaľ ide o trovy potrebné na účelné uplatnenie svojho nároku na náhradu škody v tzv. adhéznom konaní. Z dikcie "bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody" vyplýva, že poškodený už tieto trovy vynaložil. V danom prípade žalobkyňa predložila dva pokladničné doklady bez čísla o zaplatení zálohy po 500 Eur právnej zástupkyňi na svoje zastupovanie v trestnom konaní, preto aj je možné uveriť žalobkyňi, že tieto náklady vynaložila.

60. Trovy poškodeného uvedené v odseku 1 nemožno považovať za "škodu spôsobenú trestným činom", a preto o ich náhrade súd nemohol rozhodnúť podľa § 287 ods. 1, § 288 Trestného poriadku. Ak bol poškodený s celým nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie alebo na konanie

pred iným príslušným orgánom (§ 288 ods. 1) alebo bol spod obžaloby oslobodený (§ 288), aplikácia tohto ustanovenia neprichádza do úvahy.

61. Ustanovenie § 557 ods. 2 Trestného poriadku predstavuje výnimku z pravidla uvedeného v odseku 1, ktorá zakotvuje povinnosť odsúdeného na náhradu trov poškodeného pri splnení uvedených podmienok. Odsek 2 umožňuje súdu uložiť túto povinnosť "podľa okolností prípadu", aj keď podmienky uvedené v odseku 1 nie sú dané, ale náhrada trov poškodeného (napr. len uplatnením jeho procesných práv) je spravodlivá. Tak to môže byť napríklad v prípade spôsobenia morálnej škody, kde prítomnosť poškodeného na súdnom konaní je určitou satisfakciou poškodeného, a pod.

62. Z obsahu spisu 1T/46/2013 Okresného súdu Rožňava vyplýva, že trovy splnomocnenej zástupkyne poškodenej boli riadne vyčíslené v trestnom konaní, nakoľko na čl. 207 spisu sa nachádza vyúčtovanie trov obhajoby poškodenej zo dňa 03. 06. 2013 na sumu 968,36 Eur a na čl. 232 spisu doplnenie vyúčtovania trov obhajoby poškodenej zo dňa 24. 06. 2013 na sumu 72,89 Eur, spolu vyčíslené na uplatnené trovy v celkovej výške činia 1.106,33 Eur, avšak z obsahu spisu 1T/46/2013 OS RV nevyplýva, že by o vyčíslených trovách splnomocneného zástupcu poškodenej súd akokoľvek rozhodol. Rozhodnutie o výške týchto trov nevyplýva ani z rozhodnutia vydaného v priestupkovom konaní.

63. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry, že náklady vzniknuté poškodenému v súvislosti s trestným konaním sú samostatným špecifickým inštitútom (majetkovou ujmu sui generis), ktorý netvorí súčasť škody spôsobenej trestným činom (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 28.08.2014, sp. zn. 6 Tdo 992/2014) a o ktorých uplatnených nárokoch zatiaľ nebolo rozhodnuté v trestnom konaní, súd nárok žalobkyne uplatňovanej z titulu náhrady škody v občianskoprávnom konaní z titulu náhrady trov splnomocnenej zástupkyne poškodenej vzniknutých v súvislosti s trestným konaním zamietol.

64. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 2 CSP. Žalobkyňa a žalovaný mali v konaní čiastočný úspech, preto súd náhradu stranám sporu nepriznal.

65. V zmysle § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti uvedenému rozsudku je prípustné odvolanie v zmysle ust. §§ 355 a 356 CSP.

Odvolanie je možné podať v lehote do 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Rožňava, v 3. vyhotoveniach.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.